

Pääsiäispäivä

Evankeliumi, Mark. 16: 1 - 8

Tänä päivänä Herran Jeesuksen ylösnoustua haudasta kuultiin enkelin sanan soivan yhtä lohdullisesti kuin Jeesuksen syntyessäkin, jolloin enkeli huusi paimenille nämä samat lohdulliset sanat: ” **Ja enkeli sanoi heille: älkää peljätkö! sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: Teille on tänäpäivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Davidin kaupungissa.**” Luuk. 2: 10 - 11.

Samalla tavalla kuin nyt Jeesuksen syntyminen ja miehuuden ottaminen, ensimmäinen maailmaan tulo, julistettiin maan päällä iloksi ja riemuksi Hänen viheliäisille lapsille, niin mahtaa myös Hänen kuolleista nousemisensa täyttää meidän sydämemme kiitoksella ja ylistyksellä, kun me johdatamme mieleemme, minkä voiton ja iankaikkisen lunastuksen Hän on meille sillä ansainnut. Jeesuksen ylösnousemus, Hänen kunniallinen voittonsa kaikista meidän vihollisistamme, on nyt mitä ilahduttavin aihe Hänen uskovaisille lapsilleen maan päällä. Sen kautta **meidät on vapahdettu kaikista vihollisistamme ja kaikkien kädestä, jotka vihaavat meitä; niin että me taidamme palvella Häntä pelkäämättä, pyhydessä ja vanhurskaudessa Hänen edessään kaikkena meidän elinaikanamme.** Ja niin kuin Hänen kipunsa ja verinen kuolemansa voi jumalallisella voimalla taivuttaa sydämemme Hänen puoleensa ja täyttää ne halullisella tuntemisella ja vastarakkaudella, niin on Hänen ylösnousemisellaankin se voima ja vaikutus meissä, että me iloitsemme Hänessä. Kun me katselemme tämän voitonsankarin tulevan esiin haudasta kirkastetuin haavoin, joilla Hän osti meille iankaikkisen pelastuksen, mekin varmasti mahdamme sanoa: minun silmäni vuodattavat kyyneliä, mutta sydämeni iloitsee, kun minä näen Sinut, minun Jumalani! sellaisena. Hänen haavansa, naulanreikänsä käsissä ja jaloissa ja Hänen lävistetty kylkensä sulattaa täydellisesti ne, joilla on mariansydän; ja joka niissä osaa lukea vanhurskaaksitekemisensä, nimensä ja armovalitsemisensä, ei enempää pyydä kuin saada kerran iankaikkisuudessa kastella Hänen jalkojansa kyynelillään. Kun rakkaus Häneen on sydämeen juurtunut, niin se on väkevä kuin kuolema, palava, ja Herran tuli; sydän palaa todella Hänen rakkaudestaan, se rakastaa Häntä halullisesti, vilpittömästi ja

Pääsiäispäivä

puhtaimmalla morsianrakkaudella. Sellainen voima on siinä, kun me katselemme Hänen kuollutta, haavoitettua ruumistaan. Ja silloin meidän ilomme on myös se, että me tiedämme Hänen kantavan vielä ylösnousemisensä jälkeen nämä merkit meidän lunastukseksimme ja sen muistoksi, mitä me olemme maksaneet Hänelle. Samoin tiedämme, että vielä on tulossa se aika, jona me saamme nähdä Yljän kaikessa jumalallisessa kirkkaudessaan ja kiitos Jumalan! myös Hänet ristinsä muodossa ja muuttumattomassa rakkaudessaan. Sellaisessa muodossa kuin Hänet opetuslastensa edestä otettiin ylös, me saamme Hänen jälleen nähdä tulevan.

Kaikesta siitä ilosta ja autuudesta, minkä meidän sydäntemme Kuningas on ansainnut meille kärsimisensä ja kuolemansa kautta, me tulemme täydellisesti vakuuttuneiksi ja varmoiksi Hänen ylösnousemisensä kautta. Sentähden niin kuin enkeli oli läsnä ilmoittamassa peljästyneille paimenille Jeesuksen tulon maailmaan sangen ilahduttavana lohdutuksena, niin on myös tässä enkeli lohduttamassa hämmästyneitä naisia näillä sanoilla: ” **Älkää hämmästykö! te etsitte Jesusta Natsarealaista, joka ristiinnaulittu oli. Hän nousi ylös, ei hän ole täällä: katso sijaa, kuhunka he hänen panivat;**” Mark. 16: 6 - 7. Näissä sanoissa me näemme esitettävän:

Jeesuksen ylösnousemisen ilon aiheena Hänen lapsilleen, jotka etsivät Häntä

Jos me voimme oikein iloita Herramme ja Vapahtajamme autuaallisesta ylösnousemisesta, niin me mahdamme myös olla tänä päivänä kuin naiset, jotka sydämen halulla etsivät ristiinnaulittua Jeesusta. Jeesus tulkoon meidän ainoaksi iloksemme ja riemuksemme ja kaikki meidän halumme olkoon sytytetty siihen, että voittaisimme Hänet. Tämä sydämen sisällinen halu ja kiintymys Häneen tulee siitä, että Hän kirkastaa itsensä Henkensä kautta köyhän syntisen sydämessä sen sovittajana ja syntien maksajana; niin että syntinen ei ainoastaan yleisesti usko Jeesuksen Kristuksen olevan kaikkien ihmisten Vapahtajan, vaan myös saa rohkeuden omistaa omalle kohdalleen Hänen sovintonsa ja saa armon uskoa, että Jeesus ajatteli erityisesti myös häntä katkeran kuolemansa kivuissa ristin päällä. Ja hän voi herkällä ja kiittolisellä sydämellä sanoa Vapahtajalle: minä tiedän Sinun minuakin ajatelleen, kun syntikuorma painoi Sinua. Minä tiedän myös varmasti, että Sinä riippuessasi ristin päällä mitä suurimmassa armossasi ajattelit sielussasi sydämellisesti myös minua. Kun ihminen uskoo tämän, hän ei voi muuta kuin rakastaa Vapahtajaa. Kaikki ihmiset jaetaan Jumalan sanassa uskovaisiin ja epäuskoisiin. Ne, jotka ovat uskovaisia, eivät voi muuta kuin rakastaa Jumalaa ja Jeesusta; sillä hyvän puun pitää välttämättä kantaa hyviä hedelmiä. Mutta jos he ovat epäuskoisia, niin he vaeltavat kuitenkin kaikkine hyveineen ja

omine hurskauksineen Kristuksen ristin vihollisina, ja heidän täytyy niin ollen tulla ensin tuntemaan itsensä viheliäisiksi, kadotetuiksi syntisiksi, ennen kuin he voivat saada armon ja lapsenoikeuden.

Mutta jos sydän on valmis todella rakastamaan Vapahtajaa enemmän kuin mitään muuta ja jos hän pysyy niin kiinteässä kanssakäymisessä Häneen, ettei se voi olla ilman Häntä, siitä seuraa myös, että sellaiset ihmiset vihaavat ja välttävät kaikkea, mikä on heidän Jeesustansa vastaan; sillä niin kauan kuin he rakastavat Vapahtajaa, he eivät voi muuta kuin Hänen mielensä mukaan **hylätä kaiken jumalattoman menon ja maailmalliset himot ja elää tässä maailmassa hurskaasti, jumalisesti ja pyhästi**. Sentähden on aina parasta, että Vapahtajan rakkaus syntisiä kohtaan maalataan lakkaamatta kaikkien ihmisten eteen, että Hänen rakkautensa vaatisi heidät vastaavasti rakastamaan Häntä, kun he saavat armon uskoa Hänen päällensä. Ja kun ihminen rakastaa ensin Vapahtajaansa, niin häntä ei tarvitse kauan vaatia tekemään hyvää ja välttämään pahaa, vaan silloin hänen korkein ilonsa ja halunsa on se, että hän voi olla Jeesukselle mieliksi. Kun häntä halutaan neuvoa vaeltamaan rehellisesti, niin ei siihen tarvita muita kehotuksia kuin niitä, joita apostolitkin esittävät että, **te olette kalliisti ostetut; minä neuvon teitä Jumalan sydämellisen laupeuden kautta; se on Jumalan tahto teissä Jeesuksessa Kristuksessa**. Siinä on kylliksi uskovaiselle, kun hän ainoastaan tietää, mitä hänen tulee tehdä; sen hän tekee mielellään ja ilolla. Se on kyllä totta, että sellainen ihminen on myös raadollinen niin, että voi toisinaan tulla aivan hitaaksi ja huolettomaksi täyttämään velvollisuuksiaan; mutta juuri sentähden täytyy häntä alituisesti muistuttaa Jeesuksesta ja neuvoa Hänen luokseen; niin alkaa hänen sydämensä uudelleen palaa Jeesuksen rakkaudesta ja saa uuden halun tehdä Jumalan tahtoa. Niin varma kuin Raamatun mukaan on se, että kaikki synnit, joita jumalattomat ihmiset tekevät, ovat rangaistusta ja seurausta heidän epäuskostaan; yhtä totta on myös, että kaikki se hitaus ja penseys, jota Jeesuksen uskovaiset lapset saavat tuntea, ei johdu muusta kuin siitä, että heidän silmänsä kääntyvät pois Jeesuksesta, jonka alituisesta katselemisesta heidän tulee hakea halua ja voimaa tekemään Hänen tahtonsa.

Vaikka sellaiset ihmiset todella ovat parempia ja pyhempitä kuin ne, jotka eivät rakasta Vapahtajaa, niin he tuntevat kuitenkin oman viheliäisyytensä aivan suureksi; ja se pakottaa heidät joka päivä Hänen tykönsä saamaan armaa ja anteeksiantamusta Hänen veressään. He tunnustavat mielellään erehdyksensä, tulevat nöyryytetyiksi niiden tähden ja antavat turmeluksensa olla itselleen pakottajana sitä lähemmin yhdistymään Hänen kanssaan, joka vastaanottaa kaikki viheliäiset syntiset.

Kaikki ne voivat oikein iloita Jeesuksen ylösnousemisesta, jotka näiden naisten tavalla etsivät ristiinnaulittua Jeesusta ja sydämissänsä tuntevat todellisen halun Hänen puoleensa niin, etteivät voi olla iloisia, elleivät tiedä

Pääsiäispäivä

Jeesuksen tyytyvän heihin. Kaikki ne, jotka Häntä ikävöivät, voivat varmasti ottaa osaa tähän iloon, joko he ovat jo tulleet uskon rohkeuteen tai tuntevat ainoastaan levottoman kaipauksen sydämesssänsä Hänen puoleensa. Jokainen, joka tietää tunnossaansa tahtovansa mielellään rakastaa Vapahtajaa yli kaiken, ja ettei hän enempää halaja mitään muuta kuin tulla armosta Jeesuksen tähden autuaaksi, hänellä on peruste ja syy iloita Jeesuksen voitosta, jolla Hän voitti kuoleman.

Ja mitä ovat ne suuret asiat, joita Jeesuksen ylösnousemus tuottaa, joista meillä on niin moninainen syy iloita? Todella suuria asioita, kaikki sellaisia, että ne vakuuttavat meidät **Jeesuksen täydellisestä sovinnosta ja siitä autuudesta, joka on Hänen kauttaan valmistettu syntisille**. Niin kuin Jeesuksen katkera kärsiminen ja kuolema pitkäperjantaina täydellisesti vakuuttaa meidät Hänen tutkimattomasta rakkaudestaan langenneita ihmisiä kohtaan ja osoittaa Hänen sydämensä palavan halun auttaa kaikkia viheliäisiä; niin meillä on myös pääsiäisenä, Hänen ylösnousemisessaan, mitä vahvin todistus siitä, että Hän taisi panna toimeen rauhanajatuksensa ja täyttää ihmisten lunastuksen. Kun Jeesus julisti ristin päällä tämän suuren evankeliumin: ” **Se on täytetty**”, niin Hänen ylösnousemisensa vahvistaa tämän meille niin lohdullisen opin totuuden kaikkein selkeimmin. Juuri siinä, että Hänet on Isän kunnian kautta herätetty, siinä Isä on julistanut Hänet täydelliseksi Vapahtajaksi ja ottanut täydellisesti kelpaavaksi sen lunastuksen, joka on tapahtunut Hänen kärsimisensä ja kuolemansa kautta. Viaton Jumalan Karitsa on syntisten sijassa täydellisesti täyttänyt Jumalan vanhurskauden ja lain, Hänen lakinsa arvovallan pelastanut ja kärsinyt rikosten rangaistuksen; sentähden ei ollut enää mitään, joka olisi voinut pitää Hänet sidottuna kuolemassa, vaan Hän osoitti ylösnousemisensa kautta selkeästi maailmalle täyttäneensä kaiken, mitä tarvittiin maailman lunastukseksi. Niin Hän on nyt tullut autuuden syyksi kaikille niille, jotka ottavat vastaan Hänen vanhurskautensa; ja sentähden voi jokainen ihminen, joka pitää autuudestaan murhetta, tulla voimallisesti vakuuttuneeksi Hänen ylösnousemisensa kautta siitä, ettei yhdenkään tarvitse hukkua, joka tahtoo antaa auttaa itseään. Jeesuksen uhri on täytetty ja iankaikkinen autuus sillä ansaittu kaikille syntisille; sentähden ei pidä kenenkään viheliäisyytensä tähden, vaikka se olisi kuinka suuri, pelätä mennä Jeesuksen tykö vastaanottamaan armoa armosta; sillä Hänet **on meidän synteimme tähden annettu ulos, ja meidän vanhurskauttamisemme tähden herätetty ylös**. Room. 4: 25. Mikään ei enää saata kadottaa meitä, sillä olipa meidän velkamme kuinka suuri tahansa, niin se on kuitenkin Jeesuksen kuolemassa maksettu, ja Hänen ylösnousemisensa osoittaa meille, että tämä maksu on hyväksi nähty ja täydeksi hyväksytty ja vahvistettu Jumalan tuomion edessä.

Jeesuksen ylösnousemisen kautta, joka on täysi vahvistus Hänen täydellisesti kelpaavasta sovinnostaan, saavat myös Hänen lapsensa sydämiinsä sen autuaan vakuutuksen, että he ovat saaneet Kristuksen kautta **lapsenoikeuden, ja että Hänen Isänsä on nyt myös meidän rakas Isämme**. O! mikä ihana lohdutus sydämessä on siitä vakuutuksesta, että me lapsellisessa uskollisuudessa ja rakkaudessa rohkenemme ja voimme uskoa kaikki asiamme rakkaan Isämme haltuun. Joka rakastaa Vapahtajaa, häntä Isä rakastaa, niin kuin Jeesus todistaa. Joh. 14: 21.

Samoin kuin Jeesus voitti kaikki vihollisensa ylösnousemisensa kautta, niin tämä voitto varsinaisesti kuuluu meille ja tulee oikeaksi ilonaiheeksi meille. ” **Että siis lapsilla on liha ja veri, niin on hän myös niistä osalliseksi tullut, että hän olis kuoleman kautta hukuttanut sen, jolla kuoleman valta oli, se on: perkeleen.**” Hebr. 2: 14. Paavali sanoo: ” **Ja on teidät hänen kanssansa eläväksi tehnyt, kuin te synnissä kuolleet olitte, ... ja on meille kaikki synnit anteeksi antanut. Ja on pyyhkinyt pois sen käsikirjoituksen, joka säätyin kautta meitä vastaan oli ja oli meille vastahakoinen: sen hän otti pois ja naulitsi ristiin. Ja on ryöstänyt vallitukset ja väkevyydet, ja toi heidät näkyviin, ja sai heistä voittokunnian itse kauttansa.**” Kol. 2: 13 - 15. ” **Kuolema, kussa on sinun otas? Helveti, kussa on sinun voittos? Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka meille voiton antanut on meidän Herran Jeesuksen Kristuksen kautta!**” 1. Kor. 15: 55, 57.

Jeesus on ylösnousemisessaan ottanut jälleen takaisin henkensä, jonka Hän vapaaehtoisesti oli antanut, ja pitää sen nyt halki iankaikkisuuden. Nyt Hän istuu Isänsä oikealla kädellä ja pitää jatkuvaa huolta ja murhetta lunastamiensa ihmisten pelastuksesta ja autuudesta. **Hän elää aina ja rukoilee alati meidän edestämme**. Ja niin kuin Hänen sydämensä ilo on tehdä syntisiä autuaiksi, niin on myös kaikilla mitä suurin syy iloita sydäimestä tänä päivänä, että Jeesus elää, ja nyt voi jokainen **käydä uskalluksella Hänen tykönsä, joka on armoistuin, että me saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, kun me apua tarvitsemme**. Jokainen ihminen voi nyt iloita, että hänet on lunastettu Jeesuksen kuolemalla, että autuus on hänelle kalliisti ansaittu, ja että Jeesus elää nyt jakaakseen siunausta voitostaan kaikille niille, jotka etsivät Häntä. Sentähden vaikka kuinka paljon maailmassa Häntä vihaavat ne, jotka pitävät itsensä hyvinä ja siveinä ja tahtovat sillä hankkia itselleen autuuden (vaikka ihmisellä, joka ei ole kokonaan Jeesuksen rakkauden voittama, on varsin vähän hyveistä tai siveydestä kerskattavaa, sillä onhan hän kiittämättömin kaikista Jumalan luoduista); niin ei voi kuitenkaan yksikään ainut käydä soimaamaan Jeesusta, ettei Hän olisi tahtonut vastaanottaa häntä. Ainuttakaan esimerkkiä ei voida näyttää, että Hän olisi hylännyt jonkun viheliäisen syntisen; vaan kaikkien Hänen lastensa pitää sitä vastoin tunnustaman, että Hän oli kohta valmis armahtamaan, niin — että päinvastoin Hänen itse täytyy

Pääsiäispäivä

kyllä kauan etsiä ihmisiä, ennen kuin Hän voi löytää heidät. Se on niin ollen varma, että Jeesus vastaanottaa syntisiä; Hänen ilonsa ja sydämensä halu on, että sielut pelastettaisiin; sitä varten Hän elää, että Hän tekisi meidät autuaiksi.

Nyt kun Jeesuksen kuolemaa seurasi kunniallinen ylösnouseminen, niin meillä on myös siitä se lohdutus kuolemamme hetkellä, että me saamme kerran ylösnousta ja käydä perille kirkastetulla ruumiilla ja tulla Hänen kanssaperillisikseen. Sentähden ero sielun ja ruumiin välillä ei ole mikään kuolema uskoville, vaan pääsy elämään ja juhlapäivä, josta he riemuitsevat ja jota he ikävöivät suuresti. Sentähden Paavali toivottaa, että saisi **tuntea Jeesuksen ja hänen ylösnousemisensa voimaa ja kärsimisensä osallisuutta ja tulla Hänen kuolemansa kaltaiseksi, jolla muodolla Hän on myös tuleva kuolleitten ylösnousemisessa.** Ja sanoo samalla: ” **Mutta meidän menomme on taivaissa, josta me myös lunastajaa Herraa Jeesusta Kristusta odotamme, Joka meidän heikon ruumiimme kirkastaa, että se hänen kirkkaan ruumiinsa kaltainen olis, ...**”. Fil. 3: 20 - 21. **Jeesus elää, meidän pitää myös elämän.**

Meidän rakas Vapahtajamme, joka on kuollut meidän synteimme tähden ja herätetty meidän vanhurskaudemme tähden, opettakoon meitä Henkensä kautta oikein lapsellisesti iloitsemaan Hänestä ja Hänen ylösnousemisestansa. Silloin ei pidä puuttuman sitä, että meidän iloamme tietenkin seuraa sydämen halu ja kuuliaisuus voitolliselle Kuninkaallemme; niin että, niin kuin meillä voi olla se lohdutus, että kaikki syntimme velka ja rangaistus on Hänen kanssaan ristiinnaulittu ja Hänen kanssaan haudattu, niin me voimme myös saada armon vanhurskaiksi tehtyinä syntisinä vaeltaa uudessa elämässä, niin kuin Kristus on kuolleista Isän kunnian kautta herätetty; ja kaikissa osoittamaan, että meidän vanha ihmisemme on ristiinnaulittu Hänen kanssaan, ja tässä ristiinnaulitsemisessa synnin ruumis tulisi niin mitättömäksi, ettemme tästedes palvelisi syntiä, ja pitäisimme itsemme sellaisina, että me olemme kuolleet synnille ja elämme Jumalalle Jeesuksen Kristuksen meidän Herramme kautta. Room. 6.